

forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller regler, der er udstedt i medfør heraf, kan Finanstilsynet afvise at registrere filialen eller agenten. Tilsvarende kan Finanstilsynet annullere registreringen af filialen eller agenten, hvis registrering allerede har fundet sted. I begge tilfælde er konsekvensen, at betalingsinstituttet ikke kan anvende den pågældende filial eller agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Efter henholdsvis § 31, stk. 4, og § 32, stk. 4, skal det danske betalingsinstitut sikre, at brugerne af betalingstjenester orienteres om, at udbyderen er en filial af betalingsinstituttet, eller at udbyderen er agent for betalingsinstituttet.

Tilsynsmyndigheden i værtslandet, hvor filialen eller agenten er etableret, kan ikke modsætte sig, at betalingsinstituttet anvender den pågældende filial eller agent, såfremt Finanstilsynet træffer beslutning om anerkendelse og registrering af filialen eller agenten på trods af mulige advarsler fra tilsynsmyndigheden i værtslandet.

Til § 33-36

Forslagets §§ 33-36 omhandler udenlandske betalingsinstitutters virksomhed her i landet, når disse er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, herunder mulighed for udbud af grænseoverskridende aktiviteter her i landet, filialetablering her i landet, anvendelse af agenter med hjemsted her i landet eller outsourcing til virksomheder her i landet.

§ 33 fastslår, at et udenlandsk betalingsinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union, eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udbyde grænseoverskridende tjenester her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet, og denne har erklæret, at tjenesterne er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse.

§§ 34 og 35 fastslår, at et betalingsinstitut i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udbyde betalingstjenester gennem en filial eller en agent her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndigheden i hjemlandet, og denne har erklæret, at tjenesterne er omfattet af betalingsinstituttets tilladelse. Herudover skal der medfølge en række oplysninger om henholdsvis filialen eller agenten.

Er der tale om etablering af filial, skal Finanstilsynet have oplysning om filialens navn og adresse, navnene på de personer, der er ansvarlige for filialens ledelse, dens organisationsstruktur, hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde gennem filialen, og om, at disse tjenester er omfattet af instituttets tilladelse i hjemlandet.

Er der tale om anvendelse af agent, skal Finanstilsynet have oplysning om agentens navn og adresse, en beskrivelse af, hvordan agenten vil opfylde forpligtelserne i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, og identiteten på ledelsesansvarlige for agenten, hvilke betalingstjenester instituttet ønsker at udbyde gennem agenten, og om, at disse tjenester er omfattet af instituttets tilladelse i hjemlandet.

Hvis Finanstilsynet meddeler hjemlandets kompetente myndighed, at Finanstilsynet har rimelig grund til at formode, at den påtænkte filialetablering eller anvendelse af filialen eller agenten her i landet vil øge risikoen for overtrædelse af værtslandets regler om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller de regler, der er udstedt i medfør heraf, kan hjemlandets kompetente myndighed i henhold til direktivets artikel 17, stk. 6, afvise at registrere filialen eller annullere registreringen af filialen, hvis registrering allerede har fundet sted, med den konsekvens, at betalingsinstituttet ikke kan anvende den pågældende filial eller agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

Efter henholdsvis § 34, stk. 3, og § 35, stk. 3, skal det udenlandske betalingsinstitut sikre, at brugerne af betalingstjenester orienteres om, at udbyderen er en filial af betalingsinstituttet, eller at udbyderen er agent for det udenlandske betalingsinstitut.

Finanstilsynet kan ikke modsætte sig, at det udenlandske betalingsinstitut anvender den pågældende filial eller agent, hvis tilsynsmyndigheden i hjemlandet træffer beslutning om anerkendelse og registrering af filialen eller agenten på trods af mulige advarsler fra Finanstilsynet.

§§ 33-35 gennemfører direktivets artikel 25, stk. 1.

I § 36 bestemmes, at hvis et betalingsinstitut, der har hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, outsourcer driftsmæssige funktioner til en enhed, der er etableret her i landet, underretter tilsynsmyndigheden i hjemlandet Finanstilsynet herom. Bestemmelsen gennemfører betalingstjenestedirektivets artikel 25, stk. 2.